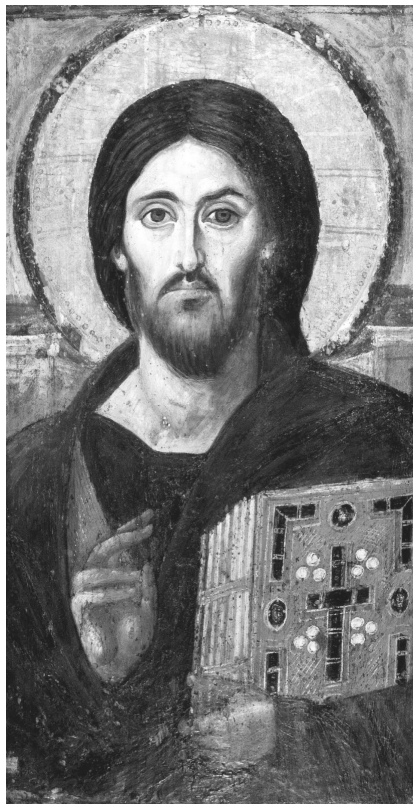

Rostás László

A Sínai Szent Katalin kolostor Krisztus Ikonja

„...A 19. századra ugyanis a szerzetesek már csak annyit tudtak a könyvtárukról, hogy igen nagy (valóban, egyedül a vatikáni könyvtárral vetekszik a kódexek számában), és igen régi, de, hogy pontosan mi is van benne, azt már lassan elfeledték. Így, az erre járó nyugati filológusok (mint pl. Konstantin von Tischendorf) hatalmas könyvkupacokkal távoztak. Ők aztán hamar felismerték, hogy felbecsülhetetlen értéket szereztek. A Sínai Kódex ugyanis – mint a Szentírás legrégebb ismert fennmaradt forrása – talán a legtöbb információt hordozza minden könyv közül a kereszténység korai századairól. Legalább ilyen fontos a Szír Sínai Kódex, ami – mint sok más könyv is – úgynevezett palimpszeszt. Vagyis valamikor – elég régen, ez esetben a 8. században – az akkor érdektelennek tartott szöveget lekaparták az értékes pergamenlapokról és felülírták egy akkor érdekesebbnek tartott szöveggel. Ma ezeket már elég jól tudjuk rekonstruálni. Hogy értsük a Szír Sínai Kódex jelentőségét. Annak a nyelvnek közvetlen utódán írták, amit Jézus beszélt (az eltérés itt alig 300 év), így nagyjából ez a szöveg, ami a

legközelebb áll ahhoz, ahogy maga a kereszténység alapítója beszélhetett tanításairól (már, amikor nem görögül tette)...”

Forrás:

http://fotelkalandor.blog.hu/2014/02/18/maganyosan_a_pusztaban_a_szt_katalin_kolostor

Lássuk mit is üzenhet számunkra egy ilyen Iustinianus korából származó ősi mintára készült Krisztus ikon, mely alig különbözik az eredetiektől s vajon mi megértjük-e még az eredeti üzenetét ?

Jó ilyet tartani az otthonunkban? Nem lehet benne negatív dolog? Ezekre a kérdésekre válaszolhat-e más, vagy nekem kell kihámozni a mondanivalóból?

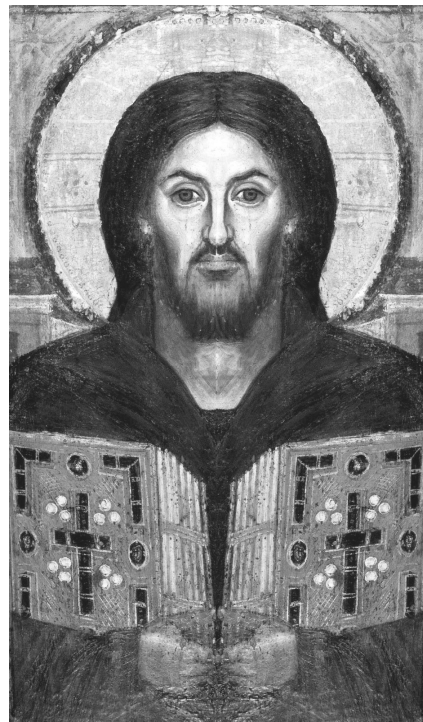
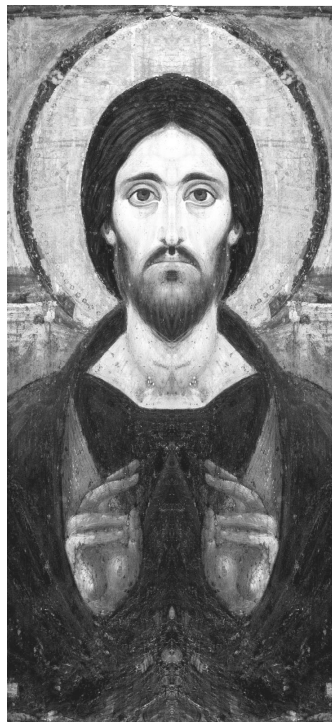
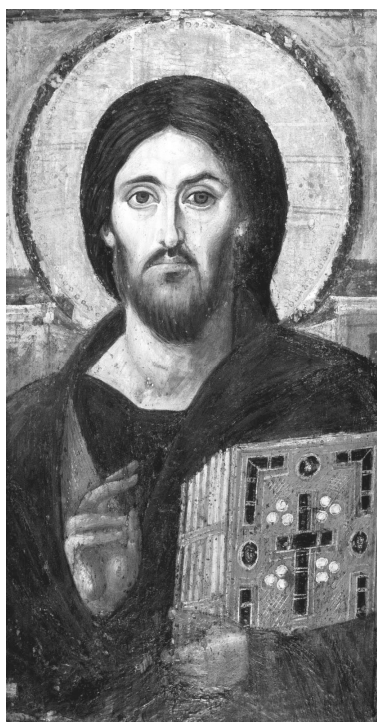
Az Isten bennünk él. Ha hívjuk, kérjük és ha feltételek szabása nélkül elcsendesülünk, válaszol nekünk, úgy is, hogy nem kérdezzük, mint ahogy a barátom (bar-ata-mu = fény atya fiú) arcán is ott látom ŐT, ÉLŐ VALLÓ-jában. Ezért nem kell hímezni-hámozni. JÓ ilyen képet otthon tartani, ha megérint bennünket mivel a bennünk lévő Is-

IKON ELEMZÉS

teni és Emberi kettősség valós ábrázatát, egységét jelzi, de nem tükörképként, mert az csak káprázat. Az életben az úton-járó változás az, ami örök és állandó. Hogy úton-járóként melyik utat járod, az határozza meg, hogy melyik benned élő minőség válik elsődlegessé. A Krisztusi minőség azt jelenti, hogy nincs tükörkép, nincs szimmetria, mert az mindig tükör által homályos. Erre legszebb példa, Szent Ferenc stigmatizációját bemutató kép. A bal kéz, az angyal bal kezéhez, a jobb kéz, a jobb kezéhez és így tovább. Tehát nem tükörkép!!! Ez a Szkíták térítőjeként ismert Szent András által is

járt Krisztusi keresztező út. Lásd a képet lejjebb...

Örülök, hogy erről beszélhetünk. Igen, mert üzent, mert megszólított. Az Ikonok üzenete és általános kifejtése ezen a honlapon <http://plebania.nefty.hu/karcolatok/ikonrol.html> megtalálható. Ez bizonyosságot nyújt számomra, hogy jól gondolom, hogy úgy van mint ahogy írtam. Az-az, hogy az ikon kettőssége a bennünk élő Isteni és a bennünk élő gyarló emberi élő valóság minősége.

I. ábra: A Sínai Szent Katalin kolostor Krisztus Ikonja

1a). ábra: eredeti

1b). ábra: az Isteni tükör

1c). ábra: Emberi tükör

Hogy jó-e, vagy lehet-e benne negatív dolog? A Teremtés könyvében a testet öltés után csak annyit mond a Teremtő, hogy látá, s hogy JÓ. Nem kicsit vagy nagyon és nem rosszabb, hanem csak annyi, hogy JÓ. Ez azért vala, mert az ember, mikor bármi eléje kerül akár gondolatban, szóban, cselekedetben, akkor azt nem kérdőjelezi meg, hanem elfogadja, mert dolga van vele. A Székely ember, ha dolga van valamivel, erre csak annyit mond: „Kipróbáljuk, s ha jó volt mehet, s ha nem volt jó nem mehet”. De kipróbálja, hiszen tudja, a csillagok neki út-at mutatnak. Ez kizárólag egyéni út, ugyanúgy mint a zarándoklat. Ha nem a Te utad, akkor azt a Teremtő jelzi és elveti, ha igen, akkor megtartja Neked.

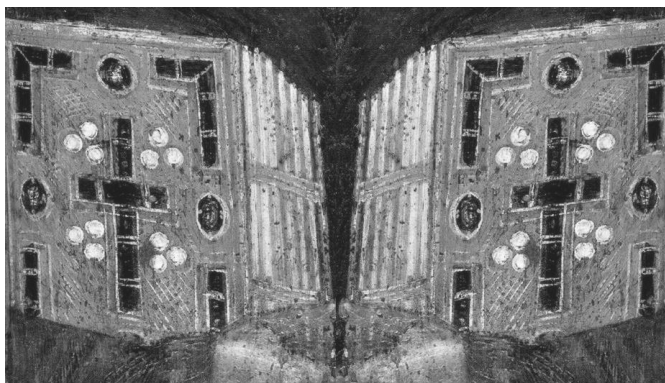
Mit tart a kezében Krisztus, a Sínai kódexet? A Könyvet. A Könyv, görögül Biblia. A Könyv a tudás, a gnózis, mely csak a földi káprázat, Zárt állapotban csak a tudás utáni vágyat vágyakozást epedést jelzi. A benne lévő írás, gondolat csak gondot, egyoldalú elfoglaltságot jelent. Nem enged semmit megélni teljességgel, ezért nem látod mi van benne, ezért ennek hiánya félelemben tart. A rajta lévő kövek, kristályok élettelen anyagi kincsek, melyek birtoklása szintén csak a félelmet fokozza. Félek ezek elvesztésétől, ezért magamhoz szorítom. Félek, hogy valaki belém lát. Félek, hogy nincs belőle elég s ezért nem vagyok biztonságban. De jelentheti a Biblia a báb-éli-t is (Báb = kapu, Éli = Isten). Az-Az, az Istenhez ve-

zető út anyagi világ felőli kapuját, gerjesztve azt az elérhetetlen vágyat, hogy az írás birtoklása nélkül a benne lévő misztérium az egyszerű ember

számára elérhetetlen itt a földön, s a könyvben lévő titkos tudásba való beavatás nélkül nem értelmezhető.

2a). ábra: eredeti „két-ős”

2b). ábra: Emberi tükör- „bánat könyv”

Vagy jelenthetné a Szent Ferenci értelemben vett tükröződő és Szent András által is képviselt látomást is, mely az úton járóknak nyitott könyv, mely az elhívásban látott D-Éli-Báb, (D=Dingir-Delelő-legmagasabb, Éli=Isten, Báb=kapu,) mint amit a Szent Ferenc Stigmatizációját ábrázoló kép is jelent? Ez nem könyv formában jelentkezik, hanem „könyű”-ként, (régies formában írva: KÖNVÜ) „öröm könny”-ként. Ez nem a földi szenvedést élő Krisztus, hanem Krisztus aláztos

örömtánca a „saját keresztje” körül. A földi szenvedést élő „bánat-könyv” pedig, csakis az anyagi világban való hit egységéből elvesztett rész hiányából adódó félelem adta sír-ás formában jelentkezik, mely nem azonos az asszonyi sír-at(a)s atyai formájával, mely nem a "könyvet" veszi elő, hanem az atyát hívja útítársul a siratásban. Tehát ez a "könyves" oldal a káprázat „emberi tükör”-anyagi oldala.

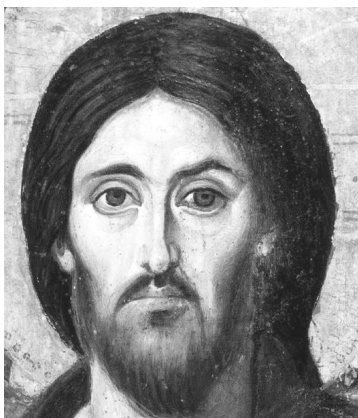
3). ábra: Szent Ferenc Stigmatizáció - Estigmatización de San Francisco, por Giotto

Hogy a Sínai kódexet, vagy mit tart a kezében Krisztus? Ez édes-mindegy. Nem ez a Lény-eG!

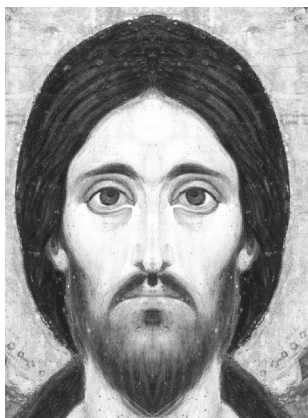

4). ábra: eredeti „két-ős” - baloldali keresztbe tett védő újjak

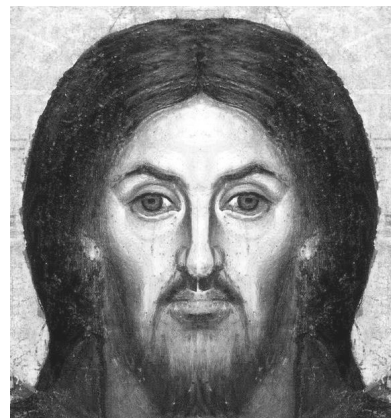
Az Isteni tükör – szellemi oldal jól elkülönül az Emberi tükör – anyagtól a szárnyal erősített védő kéztartásban, az ajkak finomságában, vastagságában, az arc jellegzetes vonásaiban (Isteni a pártus jelleg – pl. vékony ajkak stb., míg az Emberi a sémíta jelleg – pl. vastag kiforduló ajkak stb.) Jellegzetes különbségek találhatók a csakrák ábrázolásainál is.

5a). ábra: eredeti arc

5b). ábra: az Isteni arc tükör

5c). ábra: Emberi arc tükör

Például a torokcsakránál az Isteni a szárnyas angyali stigma, míg az emberi kifejezetten kiforduló alsó ajkú, ferde szemű, kosszarvú stigmájú ábrázolást takar.

6a). ábra: eredeti Torok-csakra

6b). ábra: az Isteni tükör Torok-csakra

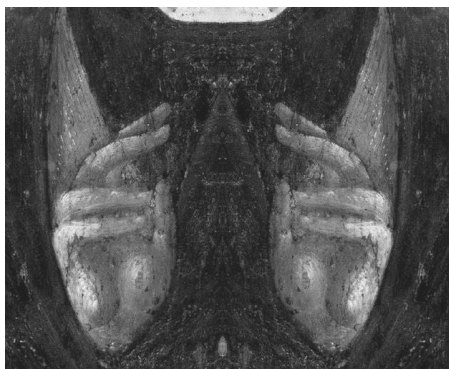
6c). ábra: Emberi tükör Torok-csakra

A szív csakrát a két eltérő ábra jelzi a kéz és a könyv, természetesen ugyanúgy, mint az imádságban is (a miatyánkban: „...bocsájtsd meg a vétkeinket (Isteni tükör - szárnyaló pusztázó kéz), miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek (emberi tükör - az írás szerint melyet a könyv rejt)...” vagy az üdvözlégyben „...asszo-

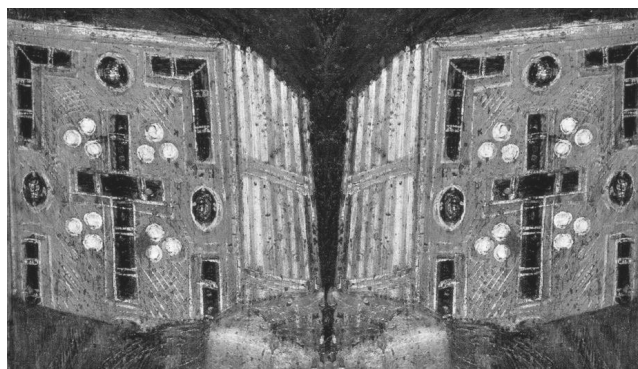
nyunk szűz Mária (emberi tükör - írás tabui szerint), Istennek szent anyja (Isteni tükör - a védelmet nyújtó pusztázó kéz, az egymást keresztező mutatoujjakkal)...”. Nyelvünkben az Ősi szó is a szüü szóval, mint szógyökérrel, kettős szívet jelöl mint ezt a schlagli szójegyzék – 1405 körül (szüü=szív, szüü-lő = szülő) is mutatja. (szüü=szű-ves, mint

Isteni tükör, mert jól csak a szívével lát az ember azaz a szeretetével – és **szüü**=szü-köl, mint az emberi tükör általi elhomályosult gyűlölet. A **szüü-lő** = szőlő, Isteni tükör nedűvé válva, a teremtett nap fényét sűríti a szőlő szemekben, melyek levéből készül a belső fény teljességét rejtő BoR, mely révülésben és az eucharisziában átváltozással idézi Jézus szent véréét. A **szüü-lő** = szü-lő, Embe-

ri tükör, mely a szeretet szerelmes erejében a női feleség elhívó lélek fényceppjéből, a férfi felség magja által megtestesítve anyaggá sűrítve Bő-Ünőségben (innen a bűnőség (Bő-Ünő = Bűn) fogalma, mely nem azonos a vétek fogalmával) (Bő-Ünő-ös-s-ég-ben) szerelmes gyermeket megszü-lő emberpár.

7b). ábra: az Isteni tükör szív-csakra

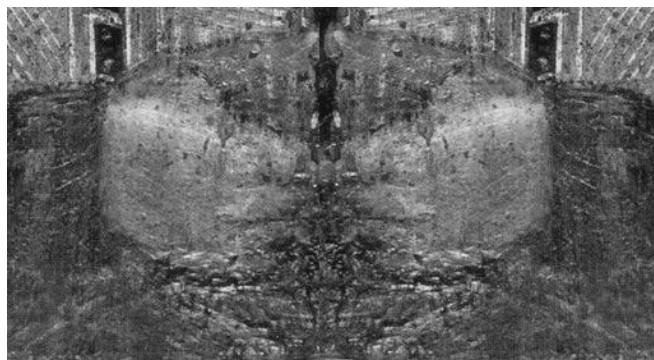

7c). ábra: Emberi tükör szív-csakra

A napfonadék, az Isteni minőségben nyitott BóR-dó alma (aóma), míg az emberi oldalon zárt, takart.

8b). ábra: az Isteni tükör napfonadék-csakra

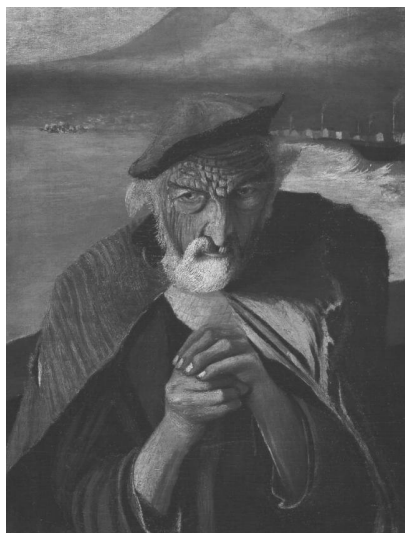

8c). ábra: Emberi tükör napfonadék-csakra

Maga az ikon nem csak az ortodox (lehet görög katolikus is) vallás sajátossága? Nem valláshoz kötött, hanem az egyéni vállaláshoz, viszont ezt most tudatosan az ortodoxok és a görög katolikusok vállalják fel. Gondoljunk csak a művészettörténet "ikonográfiai rend" fogalmára, mellyel nem csak a fenti két vallás alkotásait illetik.

Jól tudom, hogy a mi kultúránkban nincs ikonfestészet? A K-UL-TUR-A (K = aKa-d, a tudatunkban meg-aKadó, UL=fény, TUR=ragyogó pompás, A=Víz, apadás az atyától) az egyetemes (földi és égi) vizek ragyogó fényes szer-tartás rendjének műveltsége. Ha ennek része az IKON, akkor az, a "mienk" is. Ennek feltétele, hogy szá-

munkra ne kizárólagos értéket, hanem egyetemes ikonikus - jelzéserejű értéket közvetítsen, amivel egyfényegűen azonosulni tudunk. Éppen erre hívja fel a figyelmet az arc kettősségével megegyező ikon kettőssége, a bennünk élő Isteni és a bennünk élő gyarló emberi élő valóság minőségén keresztül. Vajon ennek alapján, az Őr-eG Hal(a-a)SZ képe Csontvárytól melynek üzenete (ATA és a sa-ATA-an) pontosan egyezik a sínai Krisztus ikon (isteni és az emberi) üzenetével, akkor ez nem a kultúránk része? Szerintem igen. Így, ennek egyik legszebb ábrázolása, (vagy magyar ikonja) a Csontváry Kosztká Tivadar, Öreg Halász képe.

9a.). ábra: Csontváry Kosztka T.
Az öreg halász

9b.-c.) ábra: Csontváry Kosztka T.
b.) az Isteni tükör- ATA, c.) Emberi tükör- sa-ATA-an

Kik hozták a szabályokat az ikon festészet sajátos jegyeire? Ez is egyfajta festőiskola volt?
A szabályokat az őrzők hozzák, akiknek a feladata az egyetemes értékek megőrzése átmentése egy jobb korba, mikor ismét lecsendesülnek az indulatok és az anyag-embert (Gólem) ismét felváltja az anya-szült-ember. Az őrzők feladata, hogy a Theokrácia, mint Isteni Teremtői Rend, ne legyen azonos a Technokráciával mint Anyagi Teremtői Rend-del, és sosem helyettesítsék a Demokráciával, az arctalan Démoni Teremtői Renddel. Ezért szükség van az egyetemes szabályok rögzítésére, átmentésére. Egyetemességénél fogva nem csak a festészetre vonatkoznak a szabályok. Ilyen például a Magyar nyelv is, mely nem származik sehonnan, mert Őt csak önmagával lehetne definiálni ami tatulológiát jelentene. Ezért Ő maga az anyanyelv, az ősforrás, mely élő minőségként emberi beavatkozás nélkül, az UDDU nergáli kiegyenlítődsé szabálya alapján, az állandóan, változó, élő, világ mindenségének rendje alapján, mindig önmagából képes megújulni. Akinek szeme van a látásra az látja, akinek füle van a hallásra az hallja, de senki nem változtathat rajta az önös szűk-látókörű érdekeinek megfelelően, mert akkor az ellene fordul és elpusztítja.

Kérlek próbáld meg a kérdésekre válaszolni.
A válaszok Benned vannak, hiszen a feltett kérdésekre adott válaszok mindig újabb kérdéseket tesznek fel s erre csak is Te tudsz válaszolni ugyanúgy, mint a "fehér krizantén". (Kriz-An-Te-En) (Kriz-an = Krisztus-Ég, Te-En = felebarát-

ság) magyarul Krisztus éGi Te és Én mint felebarátod. Hát ezért viszünk krizantént a temetőbe halottak napján. Kérlek nézd és lásd a kép-ek káprázata helyett, az ábrák ábráz-attyát.

AZ IKONRÓL (melléklet)

Forrás:
<http://plebania.nefty.hu/karcolatok/ikonrol.html>

„Az egyházban a szent ikonok tisztelete igen nagy szerepet tölt be. Az ikon sokkal több egy egyszerű képnél, nem pusztán templomaink díszítését szolgálja, vagy a Szentírást illusztrálja. Az ikon a Szentírás tökéletes megfelelése, olyan gyöngyszem, amely ékítménye az egyház liturgikus ünnepének, életének. Egy olyan sajátos kép (arc), amelyet az egyház történelme során, a pogánysággal és az eretnkségekkel szembeni küzdelemben maga alakított ki, egy olyan képről, amelyért az ikonrombolás idején vértanúk és hitvallók sokasága vérével fizetett. Ezért az ikont és az egész egyházművészetet magát, az egyházon és annak életén kívül sem magyarázni, sem megérteni nem lehet. Az ikon tehát, mint szent ábrázolás az írott hagyományhoz és a szóbeli hagyományhoz hasonlóan, egyike az egyházi hagyomány megjelenési formáinak. Bátran és helyesen mondhatjuk így az ikont: *festett teológiának*.

Az *ikon* szó görög eredetű, jelentése kép, képmás. A keresztény művészet kialakulása idején ezen a szón a Megváltó, az Istenszülő, a szent-

tek, az angyalok és a szentírási történetek ábrázolásait értették, függetlenül attól, hogy az ábrázolás szobor volt-e, vagy falkép, vagy éppen táblakép, és függetlenül attól is, hogy milyen technikával készült. Ma az ikon szó főképp azt a táblaképet jelenti, amely lehet festett, faragott, vagy mozaikból készült stb.

Isten a béke és a rend Istene! Erre tanít mindannyiunkat az ikon, hogy egységben legyünk az Istennel, hogy egyek legyünk az Istennel, hogy mi mindannyian, akik megismertük a kinyilatkoztatás igazságát – az evangéliumot, az örömhírt –, eljussunk a Színeváltozás hegyére, az Isten dicsőségébe, az ő örök ünnepébe. Az új és soha ki nem alvó örök életre tanít az ikon! Az ikon tartalmát tekintve, valóságos lelki vezetés a keresztyén élet útján, különösen az imádságban: megmutatja nekünk, hogyan kell viselkednünk imádság közben, részint, hogyan kell viselkednünk Istennel szemben, részint pedig megmutatja, hogyan viszonyuljunk a bennünket körülvevő, lelkünkre ráfonódó világhoz. Az imádság nem más, mint beszélgetés Istennel, ezért kell, hogy az ember minél inkább kizárja minden igyekezetével a világ zaklatottságát. Az ikon előtti imádkozás, vagy az ikon csupán egyszerű szemlélése is szüntelenül arra emlékeztet bennünket, hogy aki hiszi, hogy teste feltámad az ítélet napján, annak minden fajta szennytől és bűntől érintetlenül és tisztán kell megőriznie magát. Ezért, legalább az imádságban zárjuk be lelkünk ajtaját, és törekedjünk arra, hogy testünk a Szentlélek kegyelme által megtanuljon Isten szent színe előtt leborulni, és újjáalkossuk a bűntől megromlott természetünket. Az ikon tehát út, az Istenhez találás útja, mert az egyetlen úton vezet, egyetlen cél felé: a Színeváltozás hegyére, vagyis Isten dicsőségébe. Amikor rátalálunk erre az útra, akkor ránk ragyog az *ikon fénye*, amely fényesség nem az arcoknak, a képnek megfestett természetes fényessége, hanem maga az isteni kegyelem ragyogott fel szívünk legbensejében. Feltáru az emberben és meg is valósul, hogy az örökkévaló isteni élet örökösei vagyunk. (v.ö.: Róm 8,20-21)

Az ikon furcsasága és szokatlansága nem más, mint az evangélium furcsasága és szokatlansága, az evangélium ugyanis nyílt kihívás minden világi bölcsességgel szemben. *Elpusztítom a bölcsék bölcsességét, és az okosak okosságát megsemmisítem. (Izajás 29,14)* Az evangélium a

Krisztusban való életre hív el minket és az ikon ezt az életet mutatja meg nekünk. Isten leereszkedik és megjelenik az embernek. Az ember pedig azzal válaszol, hogy felemelkedik Istenhez és életével belesimul a kapott kinyilatkoztatásba, az Isten kegyelmébe. Az ikon látható tanúságtétel, amely egyszerre szól az Istennek az emberhez leereszkedéséről és az embernek Isten felé törekvéséről. Amennyiben az egyház szava és éneke hallás által szenteli meg lelkünket, akkor az ikon (a kép) a látás által emeli fel szívünket a Színeváltozás hegyére, magához a Teremtő Istenhez. *A test lámpása a szem, ezért, ha szemed tiszta, az egész tested világos lesz. (v.ö.: Mt 6,22)* Így válik az ikon, mint megtisztult képmás az emberben helyreállított isteni hasonlatosság megjelenítőjévé. Az ikon segít bennünket abban, hogy valóra válthassuk hivatásunkat, vagyis az isteni ősképünkhöz (ikonhoz) váljunk hasonlóvá és megvalósítsuk földi zarándok életünkben azt, amit Jézus Krisztus nyilatkoztatott ki számunkra és adott át nekünk.

Kevés a szent ember, de a szentség feladat minden ember számára. Az ikon e szentség képmását, mint a világ jövő szentségének kinyilatkoztatását és mint a világ színeváltozásának tervét tárja elénk. Az ikon, tehát út, az új teremtés felé. *Akik az Úr dicsőségét szemlélik, ugyanarra a képmásra (ikonra) változnak át. (2Kor 3,18)*

Rubljov Szentháromsága létezik, tehát létezik Isten. (Pavel Florenszkij)

Lássunk egy példát, hogyan tanít bennünket az ikon, hogyan ereszkedik le az Isten az emberhez és emeli fel a kicsinyeket önmagához.

A képen Rubljov Szentháromság ikonja látható. Csendesedjünk el a kép előtt és engedjük, hogy maga az Isten szólaljon meg, tárulkozzék fel, és önmaga Szentháromságos titkába hívjon meg bennünket. Az ikon az Ószövetséget idézi fel, Ábrahám történetét, amikor is három különös vendég érkezik Mamre terebintjéhez (tölgyfáihoz). (v.ö.: Ter 18,1-15)

Az Úr jelent meg Ábrahámnak három férfi személyében. Rubljov a három férfit három angyal képében festi le, a későbbiekben látni fogjuk, hogy milyen szimbólumokat használva.

Nézzük a kép hátterét! A kép bal oldalától jobb oldala felé haladva elsőként egy épületet látunk, Ábrahám házát, a pátriárka (ősatya) házát,

akinek Isten ígéretet tett arra vonatkozólag, hogy nagy néppé teszlek és áldás lesz házad. Ez a ház, Ábrahám háza, az Egyház előképeként csillanhat fel előttünk. Tovább haladva a középső angyal mögött egy fa rajzolódik ki, vagyis Mamre terebintje, tölgyfája, amely fa enyhet ad a forró déli napsütésben. Valamint a fa mint az élet fája, ahol Krisztus halálával legyőzte a halált. Íme a szent keresztfa, amelyen ékkőként tündököl a Megváltó Fiúisten. Ez a fa a keresztáldozatra, az Isten Fiának megváltó tetteire utal. Végül a kép háttérét szemlélve egy hegyet látunk, amely nem más, mint Isten magasa, ahová felemeli az éltető Lélek Isten gyermekeit, a kicsinyeket, az alázatos szívűeket. Isten hegye, tehát az ember lelki felemelkedésének helye, vagyis a Tábor-hegy a Színeváltozás helye, ahol együtt lehet a dicsőség ünnepébe Isten és ember.

Andrej Rubljov: Szentháromság

Az ikon háttére után figyeljük meg az angyalok ábrázolását és próbáljuk megérteni a Szentháromság titkát, amelyet feltár előttünk az isteni kegyelem. Az első angyal alakjában az Atyát szemlélhetjük, hiszen mögötte a ház, Ábrahám ősatyánk háza, az egyház előképe, amely Egyház, az Atya szándéka, akarata. Figyeljük meg az angyal ornátusát (öltözetét). Az Atya belső öltözetének színe egységesen kék, vagyis égi, mennyei szín,

teljes istenségében pompázik, mert Ő a mennyei Atya. Akit nem ismer senki, csak a Fiú, és az akinek a Fiú kinyilatkoztatni akarja. A mennyei Atyát nem látjuk, még csak tükör által, homályosan itt földi életünk folyamán, ezért az Ő ég-kéki tunikáját elfedi egy áttetsző palást. A Fiú ugyan beszél az Atyáról, kinyilatkoztatja nekünk, de fedi fel az ő teljes valóját. Az Atya személyét titok fedi be, amelyet Krisztus az Atya akaratából fellebbent előttünk.

A középső angyalban Jézus Krisztust csodálhatjuk meg, aki valóságos Isten és valóságos ember. Jézus ornátusát (öltözetét) ha szemléljük, felfedezhetjük az ő istenségét és emberségét. Ornátusának egyik fele barna színű, mint a föld, vagyis ezzel a színnel az emberségét rajzolja meg nekünk az ikon, a másik fele öltözetének kék színű, mint az Atyáé, vagyis istenségében, égi voltában tárul fel előttünk Krisztus. És nem mellékes gondolat az sem, hogy a Fiú mögött a háttérben magasodik az élet fája, Mamre terebintje, ami mintegy előképe Jézus keresztjének.

Végül a harmadik angyalban már nem nehéz felfedezni a Szentlélek alakját. Az Ő teljes ornátusa is kék, vagyis mennyei. Valamint egy fehér, világos színű palást takarja a Lélek személyét, hiszen ez az a isteni világosság amire megtanít bennünket, amelyet kiáraszt az éltető Lélek. Ez a világosság, vagyis az Isten kegyelme emel fel minden botladozót, hogy feljussunk a Színeváltozás hegyére, Isten dicsőséges ünnepébe, a hegyre, amelyet már láthatunk a Szentlélek alakja mögött.

Van még valami, amiről nem ejtettünk szót, pedig ez az ikon középponti gondolata, kinyilatkoztatása. Ez pedig az asztal, a lakoma, a dicsőség ünnepe. Az asztalon közepén az Eukarisztikus kehely, amely nem más mint a szeretet ajándéka, a Szentháromságos egy Isten ajándéka az embernek. Ugyanis az embernek meghívása van ehhez az asztalhoz, meghívása a lakomára, a dicsőség ünnepébe. Az asztalnál hárman ülnek, három angyal alakjában megnyilatkozott, feltárulkozott az Isten: Atya, Fiú, Szentlélek. De van még egy hely az asztalnál, ez a hely a tiéd! Téged vár ide az Isten, téged akit élettel ajándékozott meg az Atya, téged, akit megváltott bűneidről a Fiú, téged, akit elvezet az igazságra a Szentlélek. Lépj be az ünnepbe, lépj be az egyetlen szeretet ünnepébe és átölel téged az Isten.”